

Pää-si-äi-nen (teks-ti liit-tee-seen 24)

Äi-ti-ke-tul-la on vih-re-ä e-si-lii-na, jos-sa on har-maa pit-si-reu-nus.

Äi-din kä-des-sä on kel-tai-nen nar-sis-si-nip-pu.

Ka-nin ko-ri on vaa-le-an-si-ni-nen.

Se on täyn-nä vä-rik-käi-tä kark-ke-ja.

Ka-nat o-vat maa-lan-neet pää-si-äis-ku-kon vi-o-le-tik-si.

Piir-rä pa-jun-ok-saan haus-ko-ja ko-ris-tei-ta.

Et-si kah-dek-san ti-pu-a. Vä-ri-tä ti-put kel-tai-sik-si.

Har-maan kis-san hän-tään on si-dot-tu nel-jä suur-ta ru-set-ti-a.

Jo-kai-nen ru-set-ti on e-ri-vä-ri-nen.

Piir-rä nur-mi-kol-le kol-me e-ri-ko-kois-ta pää-si-äis-mu-naa. Suu-rin pää-si-äis-mu-na on mus-ta, ja sii-nä on pu-nai-si-a kol-mi-oi-ta.

Kes-ki-ko-koi-sen pää-si-äis-mu-nan kuo-ri on ko-ris-tel-tu kuk-ka-sil-la.

Pie-nin pää-si-äis-mu-na näyt-tää ai-van ka-nan-mu-nal-ta.